

Leven in twee werelden

Bijbelgedeeltes

Met het thema 'Leven in twee werelden' kun je verschillende kanten op. Het is een mooie kapstok voor diverse gespreksonderwerpen. Bij 'leven in twee werelden' kun je denken aan de volgende toespitsingen:

Leven in twee werelden = weten dat je een dubbel paspoort hebt (de 'positieve' insteek)

In **Hebreeën 11:13-16** staat centraal, dat je als christen weet, dat je op doorreis bent. De wereld waar we nu in leven, is niet het enige. Er ligt nog een hele toekomst voor ons open, bij God!

De gelovigen die in Hebr. 11 als voorbeeld genoemd worden, "keken reikhalzend uit naar een beter vaderland: het hemelse." En God laat weten, dat hij zulk geloof waardeert en niet zal beschamen.

Bij deze toespitsing kan ook aan de orde komen, dat het leven hier op aarde ook z'n onvolkomenheden kent. Dat kun je heel persoonlijk ervaren bij jezelf, je partner of één van je kinderen, bv. als iemand niet helemaal kan meekomen of geaccepteerd wordt in deze maatschappij vanwege een verstandelijk beperking of sociale handicap of lichamelijke tekortkoming. Dat kan voor jezelf én je naaste omgeving soms een grote last zijn, ook in het geloof.

?1? Hoe ervaar je het leven in deze wereld als kind van God?

?2? Hoe kijk je uit naar het hemels vaderland, zeker als je ouder wordt?

?3? Hoe kunnen we elkaar scherp houden, zodat de aandacht op wat nog komen gaat niet verslapt?

?4? Hoe ervaar je het 'op doorreis' zijn?

?5? Voel jij je als christen wel eens een 'vreemdeling op aarde' in deze moderne tijd? Of juist helemaal niet? Hoe komt dat?

?6? Hoe staat het met jouw verlangen naar de hemel en de nieuwe aarde? Mag Jezus morgen al terugkomen, of liever nog niet?

Leven in twee werelden = eten van twee walletjes (de 'negatieve' insteek)

In **Filippenzen 3:1-21** zegt Paulus in vers 7 – 11, dat hij er alles voor over heeft om Christus te kennen, te winnen en één met Hem te zijn. Hij is blij Jezus als Heer te kennen en wil zijn status niet langer ontleen aan zijn eigen prestaties (vers 1-6). Paulus roept zijn lezers op om dat voorbeeld te volgen. Maar dan kun je niet langer van twee walletjes blijven eten, zegt hij in vers 17 – 20. Hou dus in dit leven de focus volledig op Jezus Christus gericht, want dan ga je als hemelburger recht op je doel af: de hemelse prijs en de ontmoeting met onze redder, de Heer Jezus Christus – vers 14 + 20 (dit bijbelgedeelte is dus ook goed te gebruiken voor het stuk hierboven over het 'dubbel paspoort').

Sommige christenen hebben het gevoel, dat ze persoonlijk nog lang niet zover zijn in het leven met de Heer. Of ze vragen zich af of we als gemeente onze blik wel echt in alle opzichten op God en Jezus richten. Wat betekent het dan, dat Paulus zegt: *'Ik beeld me niet in dat ik het al bereikt heb'*?

Andere gemeenteleden ervaren die spanning niet eens. Ze leven gewoon hun leven en gaan voor alles wat dit leven te bieden heeft. Dat staat haaks op het voorbeeld dat Christus zelf gegeven heeft. Wat betekent het dan dat Paulus zegt: *'Hun aandacht is alleen gericht op aardse zaken'*?

Bij deze insteek kan het gesprek gemakkelijk verzanden in allerlei discussies over wat wel of niet verkeerd is (2e vakantie, sportverdwazing, kerkverzuim etc. etc.). Een gesprek over dit soort concrete dingen verloopt beter als je insteekt op het herkennen van het verlangen om 'christen-uit-één-stuk' te zijn en de moeite die je daarin samen ervaart. Dan je elkaar daarin ook verder helpen en adviezen geven.

?1? Hoe kunnen we elkaar helpen om ons beter op Christus te focussen?

?2? De verleiding om van twee walletjes te eten: herken je dat? Oftewel: op welke punten ga jij te veel op in deze wereld?

?3? Wat zijn vandaag de moderne afgoden waarmee de duivel probeert ons bij Christus vandaan houden?

?4? Het geloof: een christelijk sausje of zout dat alles doortrekt – welke van de twee zie je bij jezelf? En hoe is dat in jullie kerkelijke gemeente?

?5? Wanneer ervaar je vooral dat Jezus je vreugde is?

?6? Hoe zorg je er bij jezelf voor dat de blijdschap van het geloof blijvend is? En hoe kunnen we elkaar daarin stimuleren?

?7? In onze samenleving liggen kerk en wereld dicht bij elkaar. Waaraan herken jij dat?

Voel je dat als een probleem? Of juist als een uitdaging?

Leven in twee werelden = afgeleid door de zorgen van elke dag

(de spanning tussen beide)

In **Markus 4:1-20** vertelt Jezus de gelijkenis van de zaaier aan de mensen en legt Hij die daarna aan zijn leerlingen uit. Eén van de redenen waarom het geloof niet groeit komt doordat de zorgen van elke dag harder groeien. Dat is vaak geen onwil, maar het is gewoon lastig om door-de-week bewust als christen met God en je geloof bezig te zijn. We worden zo maar weer afgeleid.

Veel gemeentelieden zullen dit erkennen. In drukke gezinnen met kinderen die veel aandacht vragen, persoonlijk én vanwege hun activiteiten. Bij jongeren die altijd en overal met tien andere jongeren in contact moeten staan. Wanneer vanwege je handicap of vanwege de ouderdom alle tijd opgeslurpt wordt door dagelijkse zorg- en regelingen.

Het is ook goed om door te praten over de oplossingsrichting: voor iedereen is het belangrijk dat je alleen door de vertrouwelijke omgang met God, dus in een persoonlijke relatie, het vol houdt om ook door de week als christen te leven en je geloof te beleven.

- ?1? Waardoor komt het, dat je zo snel afgeleid bent? Of dat je zo weinig van God merkt?
- ?2? Hoe komt het dat we door de week zo druk-druk-druk zijn met van alles en nog wat, zodat we alle geloofsactiviteiten maar op zondag plannen?
- ?3? Hoe voorkom je dat de zondag een eiland in de week wordt en dat je de overgang van de zondag naar de maandag (en bij jongeren: van de zaterdagnacht naar de zondagmorgen ☺) als een grote kloof ervaart?
- ?4? Volgens veel mensen zijn christenen mensen van een andere planeet. Waaraan merk jij dat? Wordt het je moeilijk gemaakt? Ondervind je soms ook bespot of uitgelachen?
- ?5? Te druk om in de bijbel te lezen en om te bidden – hoe doorbreek je dat?
- ?6? Hoe kunnen we elkaar helpen, zodat het zaad van het Evangelie bij iedereen in goede aarde valt?

Leven in twee werelden = de kloof tussen arm en rijk

In **Matteüs 25:31-46** en **2 Korintiërs 9:6-15** gaat het over de manier waarop christenen omgaan met het soms grote verschil in rijkdom en armoede. Ook in tijden van economische voorspoed deelt niet iedereen in de toenemende welvaart en is er soms sprake van stille armoede. Hoe ga je daar als christen mee om? Wat je doet voor de hulpbehoevenden, doe je uit dankbaarheid voor Christus. Het bepaalt je eeuwige toekomst.

- ?1? Wat kun je binnen de eigen gemeente van Peelo voor elkaar betekenen?
- ?2? Wat doe je met armoede en verpaupering in de samenleving?
- ?3? Hoe sta je tegen vreemdelingen en asielzoekers?
- ?4? Hoe ga je om met je inkomen als je het zelf wat minder krijgt? Waar bezuinig je dan als eerste op?

Leven in twee werelden = de farizeeër en de tollenaar

In **Lukas 18:9-17** en **Romeinen 14:1-12** gaat het over verschil tussen christenen onderling. Sommige christenen kijken neer op andere christenen. gelovigen. In de kerk kunnen we ook elkaar veroordelen, omdat we onze eigen keuzes beter vinden dan die van de ander. Wanneer je denkt dat jij de sterke bent, kun je zomaar jezelf geweldig vinden i.p.v. Christus.

- ?1? Waar komt die houding van elkaar beoordelen vandaag? Wat zit daar ten diepste achter?
- ?2? Hoe kun je het opbrengen om juist elkaar te verdragen en accepteren?
- ?3? Hoe voorkom je een houding van ongeïnteresseerdheid omdat 'iedereen z'n eigen keuzes mag maken'?
- ?4? Hoe kunnen we in de kerk elkaar vasthouden? Of moeten we juist de verschillen scherper benoemen?